

въ провіаціи Парана и Санта Катаріна, котрі лежать больше на полудне, а троха холоднѣйше (все тамъ на выворѣтѣ) отъ такъ якбы въ полудневоѣ Италіи. Въ Паранѣ вже можна управлати нашімъ збѣжа, передовсімъ однако кукурузу. Пробують управы жита, але на жито еще видко за тепло, бо зерно марше и выглядан якбы припалене.

Головно управле Бразиліа тростину цукрову, гаѣ корчѣвъ кавы и бавовну. Управа тыхъ рослинъ вымагае черезъ цѣлый рѣкъ богато працѣ и заходу. До року 1888 куповали Бразилійцѣ въ Африцѣ невольникѣвъ-муриновѣ. Тѣ невольники, подгнанні бичами, катованні и заковуванні въ кайданы або й забиванні на смерть за найменшій непослухъ або запущене ся въ роботу, обрабляли Бразилійцямъ плянтаціи кавы и бавовны. Якъ лисий грѣбъ зъ неба упавъ на дѣичѣвъ землѣ бразилійскои указъ цѣсаря бразилійского зъ дня 13-го мая 1888, въ силу которого невольничество въ Бразиліи збѣ стало знесене. Въ той день узрѣло ся 800 тысячѣвъ муриновѣ — въ Бразиліи вѣльзими людими. На першій вѣдголосъ свободы покинули свои закратованні вязницѣ, котрі тѣлько звѣрского збыткованія ся надъ людими видѣли, и угѣкли въ лѣсы. Зъ першу вѣзбѣрали ся прііняти яку небудь платну роботу на плянтаціяхъ а въ жадець способѣ не хотѣли вертати до давныхъ своихъ вязницѣ. Плянтаціи опустошѣли, позарастили бурянами а плянтаторы ледво часть якусь своихъ плянтацій могли задержати въ управѣ, рѣшѣ для браку рукъ робучихъ парнѣли. Лють найшла на Бразилійцѣвъ, въ злости скинули свого цѣсаря зъ престола, але то имъ ничого не помогло. Потребѣ було за всяку цѣну старати ся о робѣтників на плянтаціи. Тогда, щѣбы зѣлбити бѣдныхъ людѣи зъ Европы до Бразиліи, правительство такѣмше

розп
сѣд
новѣ
морѣ
край
зъ д
вѣст
ремѣ
що
тати
котрі
резъ
каюч
розп
народ
зиліи
хотѣ
тѣтъ
сотѣ
добув
краю
зиліи
Рѣшѣ

и лѣ
свого
ко лѣ
Катар
прові
нашом

и не
звуси